

הקוסמטיקאית הבטיחה לשר שהוא "בחור יפה" וחווה יערי נשלחה לבידוד

דיי-השגרירות וחברים אישיים של אלפג ואשתו. שרי-החוזן שימעון סרס, המודע לקידומו המשמעותי של הריסון, הטריח

רם לדרגה של עוזר אישי לשר החוזן האמריקאי ג'ורג' שולין, ועוזב את ישראל בעוד שבר עיים. מרבית האורחים היו עובי

ואשתו מיכל סנונית ערכו כניסתם מסיבת-פרדה לרונד"ר הריסון, מס' 3 בשגרירות האמריקאית בתל-אביב. הריסון קור

דורים גול, להטוטנית ועושת קסמים ידועה, המופיעה בימים אלה במועדון-לילה מקומי.

■ אחד מוותיקי הפרנקופוניה לים בארץ הוא מרסל קאוסמן, המלצר המפורסם מכסית, שעושה הסכה מיקצועית, ועתה הוא מופיע כשאנסונייר בפאב בוננר זה. מרסל הופיע למסיבה כש הוא לובש מיקסטרן לבן, עטור בשתי מרליות, האחת צלבי-הלב חם והשניה מרליה של השבויים הצרפתיים במלחמת-העולם השנייה. שתי המרליות הוענקו לו על השתתפותו כחייל בצבא צרפת. מרסל לא ידע עדיין כי כבר קר של אותו יום נפטר מעסיקו וידו, משה אישיכסית. לי-מחרת השתתף בהלוויה (עמר) דים 18-19.

■ חיים שהם, קצין-הר פואה הראשי לשעבר ואשתו יעל ערכו את המסיבה המסור-תית שלהם בגן ביתם שבכפר מעש. המסיבות שלהם הפכו לשם-דבר, וניתן לפגוש שם את מרבית כוכבי הנומה התל-אביבית והחוג המשותף למה שמכונה ארץ-ישראל היפה. השנה נעדרו רבים מהחוגים. הסיבה: מותו של משה אישיכסית, שדהים רבים מידו ומכרו, והותר אותם אבליים כבתיים.

■ המיזרחן צבי אלסלג

■ ה-14 ביולי, חגה הלאומי של צרפת, נחגג כמדי שנה כביתו של השגריר הצרפתי ביפו. השגריר אלן פיירה החליט לחרוג ממינהג קודמיו, והעדיף לקבל את פני אורחיו בחצר ביתו. זוהי הפעם הראשונה, מזה 35 שנה, שקהילה-המוזמנים אינו עובר דרך הבית עצמו.

■ מוכ"ל-ההסתדרות לשעבר, ירוחם מושל, ניגש לראש-המשלה יצחק שמיר בבית השגריר הצרפתי ובידך אותו במילים הבאות: "אני מאחל לך קדנציה מלאה ומוצלחת!" שמיר השיב לו: "אני מקווה שאתה אומר את האמת. אני לא רוצה לומר לך מה היה התשובה שלי אם אתה לא אומר את האמת." לאחר מכן נפגש משל עם איש הספורט אבי סלד וסיפר לו שברעתו להקים רשימה חדשה, שתמורדר בבחירות לכנסת הבאה, ושהמצע שלה יפנה לגימי לאים.

■ כמה אח"מים נראו במסיבת השגריר הצרפתי כשהם מיוחחים עם אשה כלונרית חטור, בה לבושה בלבן. היא עוררה את סקרנותם של רבים מהחוגים, בעיקר כשנראתה משוחחת עם חבריה-הכנסת אהרון נחמייאס ועם יו"ר הסוכנות היהודית אריה דולצ'ין. מסתבר שזאת

דייוויד סול וחברתו ג'וליה ישבו על שפת-הבריכה במלון בהרצליה, כשלתפעה התנפלה עליהם חבורה של צלמים. ג'וליה ביקשה שלא לצלמם, ודייוויד קפץ במחווה אבידת לעבר הצלם הקרוב אליו ואיים כי יוציא את הסרט. ג'וליה עסקה בקריאת הספר הערבים של דייוויד לומב.

עצמו ובא למסיבה.

■ עסקנים רבים בחרו טר"ח בשבוע שעבר ובאו לטקס האירוסין של זיוה לוי, בתו של שרה-שיכון, לחזי שקלים, בנו של סוחר-שטיחים. אולם דוקא שניים מראשי מחנהו של דיוויד לוי במפלגה, הח"כ יהודי שטע מצא ועורך-הדין ניסים אבולוף, נאלצו להיעדר. באותו הזמן בדיוק הם ישבו בשולחן הנשיאות בטקס בית העסק המומלץ בירושלים.

■ באותו הטקס נראה גם שרה-העבורה-הזהרונה משה קי צב. השר ניגש לקוסמטיקאית הירושלמית דולי קלוספר ו שאל אותה: "האם אני צריך לקי כוע אצלך תור?" "לא צריך", היא ענתה, "אינך זקוק לי. אתה בחור יפה".

■ גם הח"כ עוזי לנדאו כמעט שהחמיץ אירוע חשוב בגלל הטקס הירושלמי. לחגי גות לכבודו של יולי אדל-שטיין, שנערכו באותו היום, הוא הגיע באיחור.

■ את המערך ייצגו באותו טקס הח"כים דוב בן-מאיר ודאק אמיר. אחרי יום מתוח במליאת הכנסת, הם באו למלון הירושלמי ופגשו בשימחה את יריביהם החרותניקים, שכמה שעות קודם לכן התעמתו איתם בחרפות.

■ אמד-הוויטראוים גרעון דרור מצא עצמו בבעיה מצפירנית, כשנתבקש להכין את קיר-הזכוכית בבית-הכנסת החדש בנווה-ציון שבגדה המערבית. ריעותיו האישיות אינם תואמות לריעותיהם של מי שטוענים לי בעלות על ארץ ישראל השלמה. אך דרור החליט לעשות הפרדה בין ריעותיו האישיות לפרנסתו.

■ שרון קשת, בתה של העיתונאית סילבי קשת, ילדה השבוע בן. שרון, שזאת לה הלידה השנייה, אינה נשואה, ומגדירה את עצמה כמישפחה חד-הורית. זהות האב ידועה לשרון

אסי דיין מדבר: בני-המישפחה מגיבים

סמדר קלצינסקי. מעולם לא הייתי דיין".

"איך הגבתי, כשאמר עליי שאני מטומטמת? לא ייש התקפות של זעם, ואו הוא אומר דברים שאינו מתכוון אליהם. אני למעשה מעולם לא הייתי דיין. תמיד הייתי קלצינסקי, ותמיד אהיה קלצינסקי".
גם יעל דיין, אחותו הבכורה של אסי, הגיבה על המאמר הראשון בסידרה שהופיע כמעריבי: "אני לא מוועזעת. זה הסיפור שלו. הסיפור מרכא. כי גם החיים שלו לא היו גן של שושנים."
"למה הוא כתב על עצמו סיפור כליכך חושפני? הוא קיבל כסף בשביל הסיפור. הוא עומד לכתוב עוד שלושה פרקים, והאחרון הוא יותר אופטימי. כשקראתי את מה שכתוב לא נצטב לי הלב. ראית כמה יפה הוא כותב?"
עכשיו אני יודעת שאסי נגמל ככר מהמסים."
רות דיין, אמו של אסי, לא נמצאת בימים אלה בארץ, ולכן אי אפשר היה לקבל את תגובתה על דיברי בנה. **שולמית יריב**

יעל דיין. לא גן של שושנים".

שאתה לא נאהב. גם את ואנג'ור הכניסו לבית משפטים בגלל אהבה נכזבת. לאהוב צריך לדעת. הנשים שי אהבתי לא יודעות לאיית את המילה הזאת. הן גם לא ידעו עם מי הן חיו. כמאמרים שלי לא עשיתי חשבון איתן. סמדר עשתה, אומנם, פעם תה ופעם איו ארוחה, אבל עשתה אותה רק משום שהיתה רעבה בעצמה. תתארי לך שדוגמנית הסמרטוטים הזאת הודיעה לי שהיא לא אוהבת אותי. מה שהיא החמיצה: עוד כאן דבריו של אסי דיין.
גם סמדר קלצינסקי, אשתו השלישית של דיין, שממנה נפרד לפני חודשים אחרים, אחרי תקופת נישואין קצרה ומלאה בכותרות שמנות בעיתונים, הגיבה על דבריו של בעלה. סמדר ואסי לא התגרשו עדיין. הם חיים בנפרד. סמדר מתגוררת אצל אמה. "ידעתי כל הזמן שאסי מכור לקוקאין. מה עשיתי? גמלתי אותו, ואני מקווה שזה יופיע בכתבות הבאות שלו."

אסי דיין. הייתי מאושפז".

עמליה (בתו הבכורה של אסי מאשתו הראשונה, אהרונה). היא אינה מוכנה לדבר איתי, והיא הדבר שאני הכי אוהב בעולם. לצערי, אהרונה עורה לה לשנוא אותי.
מה שהילדה הקטנה שלי לא ירדעת, זה שהכסף שקיבלתי ממעריבי עוזר לי לשלם את המזונות שהיא מקבלת דרך אמא שלה.
תאמיני לי שהפסיכיאטרית שלי אמרה לי שיש לי כל הסיבות הטובות בעולם להתאבד. יש לי עכשיו דמעות בעיניים. הגעתי בחיי לנקודה של התעייפות.
הייתי מאושפז בבית-חולים במשך שלושה שבועות, לאו דווקא כי עניין הקוקאין. מזה יצאתי לפני שמונה חודשים.
איברתי את הפחד מהמוות. העניין שלי בחיים הוא בערכו כליכך מוגבל, כל שאשמח אם תהיה עוד מילחמה או לפחות תהיה לי חלקה צבאית בבית-הקברות.
אחרי שקראתי את קפקא ואחרים הגעתי למסקנה שהבעיה של כולם היא אהבה, וכל הצרות נובעות מזה

"לפני שנתיים ערכתי היכרות עם חומר לבן, כתוש למימדים של טאלק ומאורגן בשורות רקות שאורכן כ-5 ס"מ. באותה הורמנות קיבלתי ידיו שטר בן 100 דולר, שהיה מגולגל באופן שאוכל לשאוף את החומר אל תוך האף, לחכות מיספר דקות, ואו להרגיש מין אופוריה מלווה בכחירות עצומה ותחושה של כוח ואופטימיות. הרגשתי שהעולם בהישג ידי, שהי חיים ברורים לי מעתה ועד בכלל, ושאני רוצה להריח עוד שורה. זהו הקוקאין... כמשך שנה הייתי על גבול ההתמכרות. תוך שאני משתמש בסם בעיקר לצורך כתיבה..."

זהו חלק מתוך סיפור שכתב אסי דיין על עצמו במעריב. (ראה עמוד 10). סיפור מפורסם. משהו שנראה כמו צוואה של איש מיואש ואבדו. אסי, שכתב את סיפורו בכמה המ"שכים, שהראשון שבהם פורסם ביום השישי שעבר, קיבל מן הצהרון סכום של 10 אלפים דולר.

■ השבוע סיפר אסי דיין להג עולם הזה: "אני מכור. אני איש תלונות. אני מכור גם לנשים וגם לחומרים. את הסיפור של הקוקאין התחלתי לפני שנתיים, לא זוכר בדיוק מתי. בשיא התקופה הגעתי למצב שבו השתמתי בארבעה גרם ליום, כל חצי שעה, כשכל גרם עולה 150 דולר.
הגעתי למצב של התפוררות כלי-לית. הייתי חייב 75 אלף דולר. ככתבות שכתבתי אני פוגע רק בעצמי, ולא בסוככים. סמדר (קל-צינסקי, אשתו השלישית של אסי) מופיעה כמאמ תרזה.
גם בקרולין (לנגפורד, אשתו השנייה ואם בנו ליאור) אני לא פוגע, ועי כמוך יודע איוה צרות היא עשתה לי עם המאהבים שלהן.
בשנתיים האחרונות הודקנתי כי 50 שנה. מה שכתבתי כמעריב זה רק קצה הקרחון.
אחרי פירסום המאמר איברתי את